

Alkotmánybíróság

1015 Budapest,
Donáti utca 34-45.

Tatabányai Törvényszék útján
(elsőfokú bíróság ügyszáma:17.B.407/2017)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 2 1 9 3 - 0 / 2022	
Érkezett: 2022 SZEPT 26.	
Példány: 1	Kezelőiroda: ①
Melléklet: 18 db	

TATABÁNYAI TÖRVÉNYSZÉK
Tatabánya

2022 SZEPT 05

Példány: Melléklet: db

Az ügyirat 2022.09.02/2022

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Indítványozó a jelen indítványhoz csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt (1.sz.melléklet: ügyvédi meghatalmazás) jogi képviselőm, dr. Panyik József [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] közbenjöttével eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI tv.(továbbiakban Abtv.) 27.§-a alapján a 30. § (1) bekezdésben előírt törvényi határidőn belül (2.sz. melléklet: jogerős ítélet kézbesítésének igazolása) az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő a Győri Ítélőtábla 2022. 06.02-án kelt Bf.I.2/2022/29 számú jogerős ítéletével, és ezzel összefüggésben a Tatabányai Törvényszék 2021. 07.14-én kelt 17.B.402/2017/227. számú ítéletével szemben.

1.Kérelem

Indítványozó az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27.§ (1) bekezdés alapján, és kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy:

-állapítsa meg a Győri Ítélőtábla Bf.I.2/2022/29 számú jogerős ítélete, és ezzel összefüggésben a Tatabányai Törvényszék 2021. 07.14-én kelt 17.B.402/2017/227. számú ítélete alaptörvényellenességét és az Abtv. 43.§-ának megfelelően **semmisítse azt meg**, mivel az az ügy érdemében hozott, a bírósági eljárást befejező döntés, az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, hivatkozott határozatát az elsőfokú ítéletre is kiterjedően a Győri Ítélőtábla 2022.06.02-án jogerősítő záradékkal látta el.

2.) Indítványozó szerint a támadott határozat az Alaptörvény XXVIII cikk (1) és (3) bekezdésében, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkében biztosított jogát sérti.

3.) A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára illetve az Abtv. 27.§-ában foglalt rendelkezésekre alapítom.

4.) Befogadhatóság igazolása

Indítványozót a jelen panasszal támadott ítéletek mint az ügy I.r. vádlottját, tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték, ezért kétséget kizáróan érintettje az alapjogot sértő bírósági eljárásoknak és határozatoknak.

Ahogy ez fentebb már szóba került, a másodfokú ítélet jogerősítése a kihirdetés napján megtörtént, a jogerős döntés ellen a Be. taxatív felsorolása nem biztosítja felülvizsgálat lehetőségét.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Az Abtv. 29.§-a vonatkozásában Indítványozó álláspontja az, hogy az alapjogi sérelmek a bírói döntést érdemben, az ő szempontjából kifejezetten hátrányosan befolyásolták, hiszen ezen sérelmek hiányában

- bízhatott volna ügyének a fegyverek egyenlőségén alapuló, pártatlan és tisztességes elbírálásában, továbbá
- nemhogy bűnössége, de maga a bűncselekmény hiánya is megállapítható lett volna.

5.) Általános Indokolás

5.1. Az eljárás menete

Indítványozót őrizetbe vétele mellett 2011. augusztus 9-én hallgatta ki gyanúsítottként a rendőrség egy 2011. 08.02-án elkövetett, 08.05-én felfedezett emberölés gyanújával. A gyanúsítás alapja III.r. vádlott aznap, késő délután jegyzőkönyvezett vallomása volt, amely lényegében indítványozót és társát jelölte meg elkövetőként. Az indítványozó 2012. decemberétől szabadlábon védekezett. Az eljárás 2013-ban került bírósági szakba (B.399/2013) melyben 2017. 02.08-án *Indítványozót felmentették.*

Lényeges körülmény, hogy 2015. szeptemberében a korábban eljáró bíró megítélése szerint ítéletre érett, azonban I.r. vádlott védőjének perbeszéde ismeretében bejelentette elfogultságát, majd rövidesen –ügyészségi vezetői határozattal- a nyomozást 2013-tól felügyelő, aztán a vádat képviselő ügyész is kizárásra került az ügyből.

Főügyészségi fellebbezés nyomán eljárva a Győri Ítéltábla 2017. szeptember 26-án a felmentő ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A megismételt elsőfokú eljárásban az Indítványozó bűnössége a vádirathoz igazodóan – a másodfokú bíróság határozatát némely helyen szövegszerűen idézve- megállapításra került. A döntés alapjául elsődlegesen a III.r. vádlott részben magára is terhelő vallomása, valamint a halál okát, idejét rögzítő szakértői vélemény szolgált.

A második másodfokú eljárásban a Győri Ítéltábla a bűnösséget megállapító elsőfokú döntést helybenhagyta.

III.r. vádlott vallomásával kapcsolatban Indítványozó védője a nyomozati szaktól kezdődően hangoztatta az alapjogi sérelem megalapozott gyanúja feloldásának elkerülhetetlenségét, a védő nélkül, kényszer hatása alatt kicsikart vallomástétel majd utána kirendelt védői asszisztenciával a vallomás jegyzőkönyvezése vonatkozásában hivatkozva a (hatékony) védelem hiányára, a garanciális jogok sérelmére, azonban ezt sem a nyomozó hatóság, sem az ügyészség, sem egyik eljáró bíróság sem értékelte, az alapjogi sérelem gyanúját annak elhallgatásával szüntették meg.

5.1.1. A későbbiekben az egyes eljárási cselekmények, intézkedések, bizonyítékok és körülmények elkülöníthetősége érdekében az elsőfokú bírósági eljárást a bírói elfogultság bejelentéséig, azaz 2015. szeptemberéig mint **alapeljárás1**, míg a 2016-17-ben folytatott **alapeljárás2** jelöléssel használok, a „3.” elsőfokú eljárást pedig **megismételt eljárás** megnevezéssel hivatkozom.

5.2. Az eljárás leírása az alapjogi sérelmek szempontjából

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Indítványozó nem várja, nem is várhatja el azt, hogy mintegy szuperbíró, jelen eljárásban a bizonyítékok értékelésére sor kerüljön. Ahogyan ez egyebek mellett a t. Alkotmánybíróság 3055/2019. (III. 25.) AB határozatából megállapítható :

[45].... Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárás részleteinek megvizsgálásával kizárólag azt mérlegeli, hogy bármely törvénysértés olyan szintű jogsérelmet okozott-e, amely a büntetőeljárás kereteit képező alapjogok érvényesülését akadályozza."

alapeljárás1

Álláspontom az, hogy a 2015 szeptemberében a terheltek és képviselőik által ismertté vált adatok és körülmények megalapozzák annak vélelmét, hogy:

5.2.1. a nyomozás 2012-13 évi kiegészítését vezénylő ügyész a cigány kisebbséghez tartozókkal, azok kárára-elfogult volt. A terheltek mind cigányok voltak.

5.2.2. Az ilyen módon elfogult ügyész, és a bíróság-úgy mint a hivatásos bíró, úgy mint a laikus bírák alkotta- tanácsa elfogult volt az I.r. vádlott védelmét ellátó ügyvédet érintően is, ebből eredően Indítványozó kárára is. Az alapeljárás1-ben a védő minden indítványa elutasításra került.

5.2.3. Említett ügyész és bírák kötetlen munkakapcsolatot ápoltak egymással, ami megengedte, hogy egymás között a folyamatban lévő peres ügyeket (azok állását, a soron következő tennivalókat,) tárgyaláson kívül átbeszéljék, informálisan értékeljék az egyes érintettek perbeli cselekményeit, magukat attól sem zavartatva, hogy esetleg ez alkalommal az ilyen módon érintett terhelttel ellentétes érdekű személy képviselője is jelen van.

(A kirendelt védőkkel való sajátos munkakapcsolat más aspektusból még előkerül.)

5.2.4. A fentiekkel érintett ügyész működése, majd a bíróval való együttműködése idején keletkezett iratok, különösen az iratnak tekinthető hangfelvételek aggály nélkül igazolják, hogy 2013-ban az ügyész maga járt el pótszakértő bevonásában, a pótszakértő a véleményét a gyanúhoz igazodóan, de megengedhetetlen hiányosságokkal készítette el, ezen hiányosságokkal a tárgyaláson szembesülve ügyész és szakértő, a bíró segédelmével megengedhetetlen összeműködéssel „hozta ki” azt az eredményt, ami a vádnak mégis kedvezett. (41.sz.jkv.)

5.2.5. Elfogult bíró a rendőrségen felvett vallomásokat minden alkalommal, elejétől a végéig felolvasta az érintettnek, ezzel mintegy presszionálta az érintettet, hogy a rendőrség által jegyzőkönyvezett vallomás érdemben ne változhasson.

alapeljárás2

5.2.6. Elfogult bíró és ügyész ügyből való kikerülése után az alapeljárás 2-őt vezető bíró nem olvasta fel a vallomásokat, sem a rendőrségit, sem az alapeljárás1-ben felvettet. Hiányosság, eltérés okán kérdezett rá annak okára. Az eljárás ezen szakaszában I.r. vádlott védőjének több indítványa is befogadásra került, így kerülhetett sor annak szakértői megállapítására is, hogy a magára és vádlott társaira terhelően nyilatkozó III.r. vádlott az írott szöveget segítség nélkül nem tudja értelmezni . A III.r.-vel aláíratott vallomásokat tartalmazó jegyzőkönyvekben semmi nem utal arra, hogy tartalmának felolvasása, elmagyarázása megtörtént volna-bár a a nyomozók előtt közismert volt, hogy a „koronatanú” értelmi fogyatékos gondnokolt.

5.2.7. A felmentő ítélet tartalmazta azt is, hogy a 41-es sz. jkv. nem vehető figyelembe, mivel jegyzőkönyvvezetője a nyomozás során is eljár.

másodfokú eljárás1

5.2.8. A felmentő ítéletet hatályon kívül helyező másodfokú határozat az alapeljárás¹-ben megvalósult, jogellenes ügyészi és bírói összeműködést szemérmesen mint „*az eljárás résztvevői által ismert okból bekövetkezett tanácsváltozást*” hivatkozta. Bár kijelentette, hogy az elfogult ügyész és bírói összeműködése eredményeként előállott szakértői bizonyítás anyagát „*az ismert okból*” figyelmen kívül kellett hagynia, az elsőfokú ítéletet mégis egy olyan szakértői kijelentés citálásával indokolta, ami a 41-es számú jegyzőkönyvben, és csak abban szerepelt. Justiz mord, amikor egy bíróság a saját maga által kizárt bizonyítékokra alapozza döntését, de ennél is károsabb volt annak hatása, hogy az elfogult ügyész és bírói kooperációjában keletkezett bizonyítékokat nem zárta ki a megismételt eljárásból. A másodfokú ítélet kínosan került a megengedhetetlen, álláspontom szerint bűnös összefonódás, kooperáció eljárási következményeinek levonását és alkalmazását.

5.2.9. Nem került sor annak megvizsgálására, hogy a nyomozást 2013-tól felügyelő és a vádat megalapozó szakértőket az eljárásba bevonó, a börtönspiclit az eljárásba bevonó ügyész jogellenes tevékenysége milyen bizonyítékok felhasználását zárta volna ki, és ugyanezt nem végezte el az ügyésszel kooperáló/konspiráló bíró, bírói tanács tényeit illetően sem. (Megelőzően, az alapeljárás² visszatérő bizonytalansága volt, hogy milyen szabályok szerint kerüljön sor az eljárás folytatására-ti. a tanácsváltás vagy a megismétlés szabályai szerint. Érdemét tekintve az eljárás megismétléséről volt szó, de az elfogult bíró által lefolytatott bizonyítás nem került kizárásra, csakúgy az elfogult bíró/ügyész párossal megengedhetetlenül (lásd 41.sz. jkv. fellebbezésben idézett párbeszéde ügyész szakértő között) együttműködő szakértői vélemény sem.)

megismételt (elsőfokú) eljárás

5.2.10. Így fordulhatott elő, hogy a megismételt eljárásban a bíróság az ügyész által a releváns tényeket, körülményeket csak részben tartalmazó tény előadás alapján tett fel kérdéseket, és a szakvélemény alapjául, inputként olyan iratokat is megjelölt, amelyek az elfogult ügyész és bírói tevékenységének voltak a produktumai. Az eljárásból szubjektív és objektív okból is kizárt 41-es számú jegyzőkönyvet a bűnösséget megalapozó ítélet alapjául szolgáló szakértői vélemény leleti része valamennyi irat közül a legnagyobb terjedelemben, 20 oldalon (13-33.) keresztül idézte!

5.2.11. A megismételt eljárás azon túl, hogy kritika nélkül beemelte az eljárásba az elfogult ügyész által jogellenesen bevont börtönspiclit, az elfogult bíróhoz hasonlóan felolvasásra kerültek a megelőzően tett vallomások is, ami elősegítette, hogy nemcsak az elfogult ügyész felügyelte rendőrségi, hanem a vele kooperáló elfogult bíró által felvett bizonyítás is kihagyhatatlan legyen az ítélet meghozatalakor. A megismételt eljárás eljárás tárgyyszerűségét alapvetően kétségessé teszi ugyanakkor, hogy számos alkalommal-éppen az alapvető jogok sérelmének megítélését biztosító esetekben- az alapeljárás² adatait figyelmen kívül hagyta (pl.T3 és I.r. eredményes szembesítését (223.sz. jkv. 13. oldal), a börtönspicli feltáró vallomása hogy előzetes megegyezés alapján feladatot teljesített amiért humánus elbírálásra, kedvezményre számíthatott a saját ügyében (175.sz.jkv. 38. oldal), vagy éppen a III.r. saját vallomására vonatkozó nyilatkozatait tévesen rögzítő 145sz. jegyzőkönyvet javító 243.sz. jkv. vonatkozó tartalmát). Ezek a mulasztások alapvetően befolyásolták a bűnösség megállapításához szükséges zárt logikai lánc megkonstruálását, III. vádlott vallomása vonatkozásában a tisztességes eljárás követelményeit is sértően.

másodfokú eljárás 2

5.2.12. 2022-ben a második másodfokú eljárást ugyanaz a tanács folytatta le, amely az előzőben eljár. I.r. vádlott védője kizárási indítványt terjesztett elő. A kizárási kérelemmel érintett tanács, de a kizárási kérelmet elbíráló tanács vezetője is saját hivatalos eljárásukban

szembesültek 2016-ban és 2017-ben azzal a hangfelvétellel, ami az alapeljárás 1ben eljáró ügyész és bíró (bírói tanács) álláspontom szerint Btk-ba ütköző jogellenes kooperációját igazolta, ideértve az érintett bíró azon nyilatkozatát is, hogy a bizonyítékok alapján „fel is jelenthető”. Az említett bírák azonban hivatalos eljárásban bűncselekmény gyanúját megalapozó tényekkel és körülményekkel szembesülve sem kezdeményeztek büntető eljárást. A tanács tagjai elmulasztották továbbá az elfogult, megengedhetetlenül, azaz visszaélészerűen kooperáló bíró és ügyész együttműködésével keletkezett bizonyítékok kizárását, a visszaéléseket visszatérően takargatva „mindenki által ismert okként” hivatkozták. Ezen az érintett magatartására visszavezethető okokra tekintettel Vádlott és védője okkal vélelmezhetette, hogy tőlük az ügy pártatlan és tárgyszerű elbírálása szemmiképpen nem várható el. (látszat-elv sérelme)

6. TÉNYÁLLÁS

6.1. A pártatlan, tisztességes eljárás kötelmét sértő gyanúokok vonatkozásában

2014. december 03-i tárgyalás után a tatabányai törvényszék tárgyalójában bekapcsolva maradt a hangfelvevő. A felvétel 2015 szeptemberében kiadásra került I.r. vádlott védőjének. Jelen voltak Bíró, Ülnökök.

(Cipősarok kopogása közeledik, **ügyész** érkezik vissza a tárgyalóba, háttérben ülnökök beszélgetnek utóbb IV.r. –Indítványozóval ellenérdekelt terhelt - vádlott **kirendelt védője (KV)** is megérkezik)

Bíró: na hát kilátásba helyezi az izé¹ ellenem... etikai eljárás, vagy mi..

Ügyész: ki ellen, a szakértő ellen.

B: Nem, ellenem is.

Ü: Igen?

B: Aha, fontolgatja.

Ü: Aszonta?

B: Igen.

Egyik ülnök: Azt mondta kimunkálja.

Ü: Na, hát kellett neked kesztyűs kézzel bánni vele...

B: Na, most milyen kesztyűs kézzel, hát minden indítványa egy...

Ü: Hát mert mindig dédelgeted őket (nevet)

B: De tudod mit fogok akkor csinálni? Úgy megrendbírságot, hogy...pont akkor a kimentés, tíznullakilenc-tíz-tizenegy, helyettesről nem gondoskodott, nem?

Ü: (egyetértőleg) Igen.....

Figyelj, van egy [REDACTED] Ez állandóan jelentkezik a BV-ből, hogy ő terhelő vallomást szeretne tenni ezekre...En egyszer kihozattam, **szerintem egy hazudós cigány, (ülnökök háttérben felnevetnek)** valamelyiknek a rokona, testvére...

B: Aha emlékszem rá, visszavonta nem?

Ü: Aha, na most írt a Legfőbb Ügyészségnek... én most nem tudok ezzel mit tenni, mert ő konkrétan (lapoz az iratai között). Felvettem egy jegyzőkönyvet is vele. Amikor kihozattam, és megtudta, hogy nem tudom semmiféle kedvezményben részesíteni, akkor nem tette vallomást...felvettem egy jegyzőkönyvet is...

B: Aha tudom, emlékszem, és utána meg semmi...

Ü: Utána meg azt mondta, hogy a jelentésben foglaltak -mert ugye írt erről egy jelentést a [REDACTED] - hogy szerinte az hazugság, nem tudta hogy miért, szerinte az hazugság hogy kihallgatást kért volna...Van az iratok között egy jelentés, bele is van fűzve szerintem, amiben ő maga jelentkezik, és most azt csinálja, hogy folyamatosan írkál, párat figyelmen kívül hagytam, de most a legfőbb ügyésznek írt...a Legfőbb Ügyészség megküldte nekünk, november negyedikén..... (papírt átadja olvasásra)

B: Ühüm

Ü: ...intézkedés céljából. Tehát ugyanazt akarja, hogy kihallgatást kíván tenni (olvassa hogy) “megtettem a kötelező lépéseket, vallomást kívánok tenni, ami a mai napig nem jött létre” mai ugye nem igaz, mert

¹ I.r.vádlott –jelen ügyben Indítványozó -védője

kihallgattam őt s akkor ő ezt letagadta. Én most ezzel nem tudok már mit csinálni, mert hogyha a Legfőbb Ügyészségen keresztül küldi akkor ez olyan mintha én egy bizonyítékot elsinkófálnék, én hogy én most ezt a paksamétát odaadom neked...

B: Jó, és akkor én intézkedjenek benne...

Ü: ...és indítványozom, hogy (nevet) ha te is jónak látod, akkor hozasd ki...kéri, követeli hogy tanúként

B: Jó, de ezt most ...mért nem a tárgyaláson...

Ü: Mert, elmondom őszintén, most jutott eszembe hogy itt van...

B: Ja..

Ü: Hogy kéri, hogy követeli hogy tanúként...

B:.....hát nem kell kihozatni, megidézem ide a tárgyalóba egyenesen, nem kell kihozatni

(ajtónyitás, vki belép a tárgyalóba)

egyik ülnök: Itt van a

Ü: Itt összefénymásoltattam, szóltam a [REDACTED] csak van benne egy jegyzetem (szünet, feltehetően kiveszi a jegyzetet)

(KV) valamit mond

Ülnökök egyike: [REDACTED] em hozott utalványt...(érthetetlen szöveg)

(KV): akkor én ingyen dolgoztam

Ülnök: Bíró úr, a [REDACTED] nak nem volt utalványa a [REDACTED]

B: Dehogyan? [REDACTED] ent? Várjál jó? Várj egy kicsit

Ülnök: Szóljunk a [REDACTED]

B: Aha (valamit olvas, mormolva, félhangosan olvas)

Ü: Úgy hogy akkor én indítványozni fogom...

B. Jó, akkor írásban elindítasz egy indítványt

Ü: Idéz v. melyik iratból

B: Tudom, ismerem az ügyet, hát nem hiszem el...(indulati megjegyzés, hogy nem kell neki túlmagyarázni, érti)

Ü: és akkor ezt a beadványát odaadhatom neked, hogy indítványozom, jó?

B: Jó.

Ügyész olvas: [REDACTED] van

B: Merthogy semmi akadály hogy én megidézzem tanúként, nem? Hát most...

Ü: Igen.

B: Há nehogy má...Jó van.

Ü: Jó?

B: De,..figyelj ide az, az, nehogy ez nekem megint el kezd...figyelj, nem küldöd meg nekem írásban, átirattal mellékelve? Mert érted, bejön ide nekem megint egy irat, ez elkezd hisztizni megint hogy hogyan, hogy most jön be egy megint bizonyítási indítvány...

Ü: Jó, akkor a [REDACTED] k szólok

B. Hát írd le, most érkeztetjük..

Ü: Hát, nincsen bélyegzőm se [REDACTED] k szólok

B: Mert érted, most ide beteszem a jegyzőkönyvbe, ez² kiszúrja, megint elkezd itt neked izéni, emberkedni...látod, hogy nem normális

Ü egyidejűleg: Jó [REDACTED] az íródeákom...

B: ...etikai eljárást akar ellenem kezdeményezni hallod, megfenyeget...

Ü: Konkrétan a szakvéleményben kihozta, hogy [REDACTED] te meg amikor előző nap megcsapta a buszmegállóban

B: Nem normális a pali. Hallod, abszolút nem normális (közben Ügyész helyeslőleg: nem,nem,nem ülnökök felnevetnek)

Egyik ülnök: Mi már rég mondtuk.

Másik ülnök: Igen

Bíró ülnököknek: Pillanat mindjárt foglalkozom Önökkel is...

² I.r.vádlott-jelen ügyben Indítványozó-védője

Egyik ülnök: még a [REDACTED] llen is, mert mosolygott
Ügyész: De hogy őőő egész végig teátrálisan játsza az eszt...

Egyik ülnök: Igen és a [REDACTED] hogy akkor mosolygott

B: Katasztrofá..Hát bolond, bolond

Másik Ülnök: Igen, hát szörnyű volt...

.....

B: Én nem tudom, hogy ki fizeti ezt, de hogy nem [REDACTED] az biztos ezt valami szervezet fizetheti

Ü: Szervezet fizeti persze..

B: Igaz?

Ü: Hát amikor már jött azzal a cigányos filmmel

(KV): Hit gyülekezete...

B: Gondolom ez felvesz mindent hallod, az összes tárgyalást felveszi szerintem valami kémtoollal (nevetés)
há nem?

(KV): Egyébként én is erre gondoltam, lehet hogy megy neki folyamatosan.

B: Tuti,tuti,tuti ez, ez állandóan, figyelj, ez állandóan harcolni akar, ez egy, ez egy hogy azt látja hogy küzdeni akar, hogy őt megszívatjuk..

Ü: szerepelni akar egyfelől..

B: Na meg az is..

Ü: Meg én azt látom, hogy olyan szinten ferdíti a valóságot hogy ez a szakvélemény...(nevetés ügyész-ülnökök), beszélgetés

B: Figyelj, mé nem ütöd má meg, te tudsz bokszozni.

(KV): (nevet) hát, ha lenne rá alkalom, szívesen lekevernék neki egyet....

.....

Ü: A kkor a [REDACTED] i)(?) [REDACTED] a mai napon küldi neked e-mailen a a vallomást

.....

B: Megküldte. Olvasgattam, jó az az izé, marha jó...

Ü: Azt mondta hogy a mai napon fogja elküldeni mer a mogyoródi ...??? lefagyott a fél élet mert nem volt nekik vizük, semmilyük és...

azt nem tudom, hogy ő azt akarja, hogy te most azt küldd ki a tárgyalás előtt a többieknek vagy azt hogy ne küldd ki a tárgyalás előtt. Ezt majd valahogy gondolom az emailben...

B: Úgy beszéltük meg, hogy kiküldöm

Ü: Én most ezt már nem tudom. Tegnap kocsiból hívott, recsegett ropogott, nem tudtam ezt világosan kivenni hogy mi van, gondoltam emailben majd tájékoztat róla, hogy majd mit szeretne..

B: Jóvan, jó van..

Ü: Jó? Hogy ne lógjon ki a lóláb se, meg mit tudom én...

B: Jó, mert jó lenne kiadni, mert ezek ott most fölolv...meg szerintem időben is jobb lenne szerintem így beszéltük meg hogy ki lesz adva

Ü: Nem tudom

B: Majd akkor én is föl hívom. De..mér ne lenne kiküldhető, nincs hozzá kötve ez...

Ü: Mert ő most ezt hogyan küldi meg neked, érted?!

B: Vallomásként, hát mér nem küldhetem..

Ü: De most ezt hivatalosan küldi meg vagy csak...

Ü: Na figyelj, mert azt nem tudom, hogy hogy akarja, hogy most a [REDACTED] élőszóba meglepetésszerűen adja elő és csak tájékoztatásul küldi meg neked...

Mer ugye még ezt is mondhatja, hogy mégsem adom elő...mit tudom én.

Hogy azért küldi meg hogy küldd ki az embereknek...ezt nem tudtam kivenni tegnap a telefonbeszélgetésből, ezt lehet hogy megírja...

B: Jó van, ha nem akkor meg föl hívom...

Ü: Mert nincs aláírva..semmi. Ez csak egy emailés melléklet, jó?

B: Gondolom azért mert publikus.

Ü: Hát, ezt inkább hogyha megtennéd hogy tisztázod vele.

B: Tisztázom vele.

Ü: Mert az nem egy aláírt nyilatkozat, meg semmi

B: Jó van, ezt letisztázom vele

Ü: Jó? Mert nem eredeti dokumentum csak egy email.

B: Világos, látom hogy nem hiteles, de tartalmilag nagyon...majd megbeszélem vele, fölcsörgöm.

Ü: tegnap felhívott, mondta hogy se vizük, se villanyuk..."

6.2. a beszélgetés tartalmi kivonata

BÍRÓ:

- rendbírságot az etikai eljárás lehetőségének emlegetése MIATT hozza fel, a védő elleni rendbírság kiszabásának szándékát véleményeztette az ügyésszel
- védőt előbb nem normálisnak, utóbb bolondnak nevezte, a kettő között az ülnökök helyeselték, hogy ti. ők már korábban is mondták,
- mérlegelte, hogy vajon ki fizeti a védőt, (v.mely szervezetre gondolt)

ÜGYÉSZ:

- Tárgyalás on kívül tanúbizonyítási indítványt terjesztett elő [REDACTED]
- a kapcsolódó iratokat bemutatta, egyeztettek róla (indokoltság, technikai részletek) és be is akarta csatolni ott helyben ("akkor ezt most én itt hagyom jó?")
- Közben az általa indítványozott tanút hazudós cigánynak titulálta. (nem hazudósnak, vagy hazudós embernek, hanem hazudós CIGÁNYNAK)
- Elutasítóan értékelte a védő által előterjesztett szakértői bizonyítást, bíró jóváhagyó visszajelzése mellett.
- Negatívan minősítette I.r. vádlott védőjének szavahihetőségét.

Ezután más ügyben is egyeztettek, melyikük, mit, hogyan fog intézni egy vallomás felhasználásával kapcsolatban (e-mail,/telefon,/egyeztetés az érintettel a bíró részéről személyesen).

6.3. nyomozás

III.r. vallomása kikényszerítésének gyanúját, a (hatékony) védelem hiányát, összességében az eljárás tisztességtelenségének gyanúját megalapozó tények és körülmények

III.rendűt hárman vették őrizetbe a [REDACTED] ben, 2011.08.09-én, kora délután. Bevitték a rendőrségre. Az iratokból megismerhető, hogy mikor mentek ki érte, hány óra hány perckor tették rá a kezére a bilincset, hova vitték, mikor vették le róla a bilincset. Nem tudni, hogy a kihallgatása 18.30kor volt megkezdéséig hol, kivel és mivel töltötte az időt a hatóság hatalmában lévő terhelt. Az bizonyos, hogy a homály ideje alatt készült egy védő kirendelő határozat, amiben szerepelt, hogy a kihallgatás tervezett ideje 18 óra.

Fél hétkor érkezett az ügyvéd, erre utal az az adat, hogy ettől az időponttól számlázta az ügyvédi munkadíját. A gyanúsított ki hallgatási jegyzőkönyvbe is 18:30 van beleírva kezdő időpontként. *Ez egyben azt is jelenti, hogy a fogvatartott, gyenge elméjűként gondnokolt, egyébként súlyos bűncselekménnyel gyanúsított, tehát az összes létező okból is védelemre jogosult terhelt semmi lehetőséget nem kapott arra, hogy a kihallgatás megkezdése előtt védőjével egyeztethessen.* Ez nyilvánvalóan a védő mulasztása, mivel ennek jogával és szükségszerűségével neki kellett tisztában lennie, továbbá erre a jogszabály is kötelezi. A terhelt védekezéshez való, alapvető joga tehát nyomban a publikus kihallgatás megkezdésekor sérült.

A tényleges kihallgatás jóval korábbi megkezdésére utal maga a kirendelő határozat. Abban ugyanis az a tényállás szerepel, amit 18.30 után a jegyzőkönyvbe is leírtak.

A gyanúsítás majd a vád alapjául rögzített tényállás először a védőkirendelő határozatba került

lejegyzésre. Se egy rendőri jelentés, se egy tanúvallomás, semmi nem említi azt, hogy a három elítélt este a helyszínre ment volna, és a III.r. kint maradt. A jegyzőkönyvezést megelőzően kelt védőkirendelő határozatban viszont az szerepel, hogy ő kint maradt.

A rendelkezésre álló adatok alapján ezzel az információval egyedül a III.r. rendelkezett, és ezt a kihallgatása megkezdéséig senkivel nem osztotta meg.

Ha viszont ez az információ, a kihallgatás „jegyzőkönyvezésének” a megkezdésekor *egyedül a III.r. által volt tudott*, akkor azt szükségképpen a védőkirendelést megelőzően közölte/szedték ki belőle. Az adott körülmények között, mivel fogva volt, hogy ezt az információt a kihallgatás megkezdése előtt csak kényszer hatása alatt szerezhették meg III.r-től, aki csak ezután és ezen nyilatkozata alapján vált terheltté! Más magyarázat ugyanis nincs, és erre egyik ítélet indokolása sem tett kísérletet.

A jogerős döntést megelőző nyílt tanácsülésen az előbbi védői felvetésekre a Főügyészség képviselője az alábbiakat fűzte hozzá:

„Ugyanakkor némileg megfordítanám azt a fajta gyengeelméjűséget, ami miatt esetleg nem lehet figyelembe venni az ő nyilatkozatát, és megkérdem, hogy az ilyen személy az valóban képes kitalálni egy ilyen történetet? Az valóban képes elmondani saját magától bemártva társait, hogy mi, hogyan történt? Vagy esetleg az lenne az egyszerűbb magyarázat, hogy azért mondta ezt elsőre így, mert ez így történt.”

„Hogy a gyanúsított ki hallgatása előtt volt-e nyilatkozata? Lehet hogy volt, sőt. A rendőr az általában megkérdezi, hogy: Látott valamit? Hallott valamit? és hogyha erre kap valamilyen adatot, akkor került sor a tanúkénti kihallgatására. Tisztelettel kérdem, hogy ha egyébként a helyszínen tanúkutatást végeznek akkor az hogyan történik, vagy hogyan képzeljük ezt el?”

„A másik, amit teljes tisztelettel kérdem, hogy melyik az a bírósági nyilatkozat, amelyik erre, a gyanúsított ki hallgatás előtti esetleges nyilatkozattételre vagy nyilatkozati ténytartalomra, mint bizonyítékra hivatkozott? Mert bizony ilyenek nem találkoztam, és a gyanúsított vallomása, ha emlékezetem nem csal, védő jelenlétében történt. Most akkor menjünk bele abba, hogy a védő hogyan látta el a védelmet, meg hogyan nem látta el? Lehet, de egy kicsit messzire vezetne a dolog én úgy gondolom.”

(Bf. I. 2/2022/27. Jegyzőkönyv- részlet fellebbezési nyilvános ülésről)

A fentiekből kitetszik, hogy az ügyészség maga is érzékelte a jegyzőkönyv tartalma-megjegyzem méginkább a fogalmazásmódja- és a III.r. elmeállapota közötti szakadáskénti szintkülönbséget, és bár maga is valószínűsítette, hogy a kihallgatás megkezdése előtt elbeszélgettek a fogvatartottal, nem azt a magyarázatot szűrte le, hogy a gyanúsítás a korábbi, kényszerítő körülmények, azaz kényszer hatása alatt tett nyilatkozaton alapul, hanem azt hogy azért tudta előadni az adott tényállást a terhelt mert az volt a valóság. Az sem neki, sem a másodfokú bíróságnak nem tűnt fel, hogy a fogva lévő, minden szempontból védelemre jogosult személy nyilatkozata nem lehet a megvádolásának az alapja, és nem szolgálhat alapul más személyek megvádolásához sem.

Itt van jelentősége annak a körülmények, hogy a jegyzőkönyvezés első perceiben letöltötte a nyomozó hatóság az I. és a II.r. terhelt priuszát, akik a III.r. jegyzőkönyvbe foglalt vallomása szerint a bűncselekményt az ő előzetes tudomása nélkül elkövették volna! Ez a körülmény a bizonyossággal azonos mértékben valószínűsíti, hogy az érdemi kikérdezésre „elbeszélgetésre”

a fogvatartott kihallgatásának 18.30-kor megkezdett jegyzőkönyvezése előtt sor került már.

A jogerőt kimondó másodfokú bíróság még az ügyészségnél is szűkszavúbb volt, ti:

„Jelen ügyben az elsőfokú bíróság részletesen értékelte [redacted] vádlott nyomozati kihallgatásának körülményeit, vizsgálta, hogy a védő kirendelésére, eljárásba vonására, a gyanúsított jogokra nézve az akkor hatályos eljárási szabályok sérültek-e. Alaposan áttekintette a nyomozati cselekményekről rendelkezésre álló iratokat, kihallgatta az érintett nyomozót, bevonta ezzel kapcsolatos értékelésébe a szichiáter és pszichológus szakértők tárgyaláson tett és a véleményben kifejtett megállapításait III.r.vádlt szövegértő, elemző képességei, egyéb szellemi adottságai tekintetében is. Mindezek alapján jutott arra a következtetésre, hogy az ezirányú védői indítványok nem teljesíthetők.”

Részlet az elsőfokú ítéletből

„A jelen eljárásban a tárgyaláson nem nyilatkozott a korábbi vallomasaira, csupan annyit mondott, hogy nem követett el bűncselekményt. Lényeges azonban az is, hogy mit mondott a korábbi tárgyalásokon a III. r. vádlott. Az első bírósi vallomása 2014. február 27. napján volt, azt mondta „Ertem a vadat, nem erzem magam bűnosnek, nincs mit mondanom, nemteszek vallomast.”

Ezt követően nem is tett vallomast, majd a 2015. szeptember 10. napján tartott tárgyaláson a zarkatars, [redacted] tanu vallomasanak felolvasasat követően szolalt meg először. ...

„En ezt idaig nem mertem elmondani, mert meg voltam fenyegetve, hogy ezt mondjam, mert szabadulni fogok. Nem tudom az illetőket, hogy kik voltak azok, akik megfenyegettek engem.” Ugyanakkor arra a kérdésre, hogy kivel volt a sertett hazanal, azt válaszolta: „Senkivel nem voltam ott.” Hozzatette még azt, hogy „Elvállalom én és aztán kész.”

2016. február 22-en ugyancsak úgy nyilatkozott, hogy nem tesz vallomast, korábbi nyomozati vallomasainak felolvasasa utan azt az eszrevetelt tette, hogy „Tartom továbbra is, ami a papiron van, a felolvasott vallomasomat. Engem úgy hallgattak ki a fogdan, hogy meg sem vartak az ügyvedemet, elkezdtek fenyegetőzni, hogy ha nem mondom, betesznek a fogdara, nekivagnak a szekrenynek, meg ilyesmi. A vallam azota is faj es a gerincem is. En meg sajnos olyan hulye voltam, hogy belementem abba, hogy mondok valamit es engem ezzel kiengednek, de nem engedtek ki.”

Ezt követően megis szeretett volna vallomast tenni a III. r. vádlott, miutan konzultalt a vedőjevel, majd a vedő megis megerősítette azt, hogy a III. r. vádlott nem kivan vallomast tenni, de fenntartja azt, amit mondott. [redacted] zt meg is erősítette. Annyit mondott: „Amit az előbb felolvasott azt fenntartom, de nem kivanok kerdesekre valaszolni.”

A III. r. vádlott tehát már a tárgyalási szakban is több alkalommal elmondta, hogy a nyomozas soran tett vallomasat fenntartja...

Megjegyzés: az elsőfokú ítélet e tekintetben iratellenes állításokat fogalmaz meg tekintettel arra, hogy a megállapítások forrásául hivatkozott 145-ös számú 2016.02.22-én felvett jegyzőkönyvnek éppen a III.r. idézett nyilatkozatait tartalmazó részei, a **243. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt II. sz. végzéssel** részletesen javításra kerültek, és a javítások alapján megállapítható, hogy a III.r. nem erősítette meg a korábbi terhelő vallomásait, tagadása 2015 szeptemberétől konzekvens volt!

17] Egyebkent a legutobbi, mostani megismetelt eljárás tekintetében is teljesen logikátlan, hogy ezek után miért tartotta fenn a nyomozás során tett vallomását, egyebkent ezt a védővel folytatott konzultáció után is így mondta el. ”

Megjegyzés: A hivatkozott „mostani, megismetelt” tárgyalásra 2018. október 5-én került sor, ekkor került sor a III.r. meghallgatására. A jkv. 4 oldala szerint a bíró felolvasta a III.r. vádlott nyomozati eljárásban tett vallomásait. Bíró kérdésére vádlott: „Nincs kiegészítem, észrevételem”

Bíró felolvasta ezután a III.r. vádlott vallomását a 175-ös számú jegyzőkönyvből. Vádlott: „Ezt a vallomásomat tartom fenn”

Először is rögzíteni szükséges, hogy a 175. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben nem kerül sor semmilyen vallomás felvételére a III.r. terhelt részéről, ez bizonyára elírás, ami a 145-ös számú jegyzőkönyvre utal, ami valóban tartalmazza a III.r. nyilatkozatát-DE HIBÁSAN!

Tehát a vádlott egy olyan vallomást tartott fenn, ami egyébként az adott tárgyaláson nem hangzott el, és ezt a vallomást értékelte az ő, valamint I. és II.r. vádlott terhére a bíróság!

Ez a körülmény azonban nem a vádlottnak, hanem a bizonyítást felvevő bírónak róható fel, mivel a gyengeelméjű vádlottról a szakértők megállapították, hogy egy-két év távlatában bizonyosan nem tud felidézni emlékeket ami egyben azt is jelenti, hogy úgy a nyomozati szakban mint a tárgyalásokon tett megerősítő nyilatkozatainak relevanciája nincs, azoknak alap nélkül tulajdonítottak jelentőséget az eljáró bírói fórumok.

Alkotmányjogi panasz szempontjából annak van jelentősége, hogy a garanciális jogok szempontjából alapvető első gyanúsított kihallgatás tényei és körülményei megalapoznak-e alapjogi sérelmet, mert ha igen, akkor a fogva lévő, hatékony védelemben nem részesülő terhelt megerősítő nyilatkozata akkor sem lennének számításba vehető bizonyítékok, ha elvárható lenne tőle, hogy emlékezzen arra, amit korábban nyilatkozott.

A fentiek alapján az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság az első kihallgatás tényeinek és körülményeinek megítélésénél megengedhetetlenül szemezgetett a kapcsolódó adatok között, és az ebből eredeztethető iratellenes ítéleti megállapításokat a másodfokú döntés minden tekintetben aggály nélkülinek találta, magáévá tette. Az eljáró bíróságok tehát valótlan, iratellenes továbbá irreleváns tényekre és körülményekre alapozva vetették el a védelemhez valamint a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog sérelmének gyanúját. A sérelmek gyanúokainak vizsgálatára, tehát a tényekkel való szembenézésre nem került sor egyik bírói fórumon sem, bár erre I.r. vádlott védője visszatérően felhívta őket.

„[18] Azert is kell különös gonddal értékelni ... III. r. vádlott vallomasat, mert mint lathato alapvetően az ő vallomasabol kiindulva allapithato meg esetlegesen az a tenyallas, miszerint az I. r., II. r. es III. r. vádlott vett részt a sertett kirablasaban, illetve eletenek kioltasaban, így egyaltalan nem mindegy, hogy vallomasanak melyik reszletet fogadja el a birosag” .

Megjegyzés: Az elsőfokú bíróság ezen megállapítása expressis verbis igazolja, hogy a III.r. vallomása alapvetően befolyásolta a döntést, ekként a bizonyíték beszerzésével összefüggésben megállapítható alapjogi sérelmekre hivatkozás önmagában is megalapozza a t. Alkotmánybíróság eljárását, a sérelmek megalapozottsága esetén pedig az ítélet/ek megsemmisítését.

...
„Az is próbálta a védelem bizonyítani, hogy ... III. r. vádlott megertesí, szövegertesí kepessegeinek csökkent volta miatt nem volt képes felfogni a gyanúsítottí kihallgatásokra irányadó terhelí jogait, kötelezettségeit és egyéb figyelmeztetéseket, így erre alapítottan sem vehetők figyelembe az elmondásai. Ugyanakkor a kihallgatásaira a védője jelenletében került sor...”

A (hatékony) védelem hiánya

Álláspontom szerint, mivel ekkor és ez alapján indult el az ügy a terheltek irányába, **a vallomás előzetes, Miranda-figyelmeztetés és védelem nélküli kikényszerítésének gyanúja okkal vetődik fel.** A védelemhez való jog sérelmét megalapozó gyanút eddig senki nem oszlatta el, erre kísérlet sem történt.

A bíróság az eljárási garanciák érvényesülését a védő jelenlétére tekintettel látta igazoltnak, ideértve azt is, hogy a vádlott-aki indítványozóra terhelően nyilatkozott- értette-e a jogaira való kioktatást, és értette, értelmezte-e azt a jegyzőkönyvet amit aláírt.

Előjáróban szögezzük le, a védői jelenlét a szövegértésnek nem jelenti a garanciáját, lásd. írni-olvasni nem tudó személy esetében sem a védő jelenléte, hanem a jegyzőkönyv igazolt felolvasása, elmagyarázása jelenti annak ismertetését. Ez a felvetés tehát már a Be. szintjén sem foghat helyt, és mint garanciális szabálysértés, ilyen aspektusból-tehát a megfelelő közés hiánya miatt- is megalapozhatja az eljárás tisztességtelenségének megállapítását.

Fentebb idézett főügyészégi nyilatkozat is felvette, hogy a kirendelt védő esetleg nem látta el a feladatát megfelelően, ami a kihallgatásra való előzetes felkészülés, felkészítés, egyáltalán, a terhelte saját előadásának előzetes megismerése hiányában manifesztálódott. Hogyan láthatta volna el hatékonyan a minden szempontból védelemre szoruló terhelte védelmét az az ügyvéd, aki a kihallgatás megkezdése előtt nem konzultál ügyfelével és arról sem győződik meg, hogy az ismerten gyengeelméjű fogvatartott érti-e amit mondanak neki, érti-e amit aláíratnak vele. Ezen mulasztások tükrében az ügyvéd inkább szolgált a hatóság hasznára, hiszen jelenlétével mintegy legalizálta azt, ami a jegyzőkönyvben rögzítésre került.

Nem melleleg a hatékony védelmet felróhatóan mulasztó kirendelt védő volt a védője T3 tanúnak is (annak a saját ügyében), akinek a vallomását az ítélet indokolása is hivatkozta. Ez felveti, hogy a III. kirendelt védője a rendelkezésre álló adatok alapján nemcsak hogy nem készítette fel előzetesen a rábízott gyanúsítottat a kihallgatásra, de közreműködött egy, a terheltekre terhelő vallomást nyújtó tanú vallomástételében is. (T3-at a bíróság zárt tárgyaláson hallgatta ki az elfogult bíró, aki előzetesen III.r. védőjén keresztül egyeztetett a tanúval). Elfogult bíró ahelyett, hogy kizárta volna a kirendelt védőt az eljárásból, inkább igénybe vette a szolgálatait.

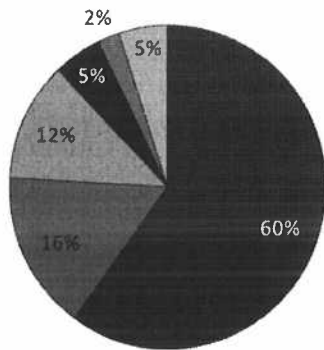
Lényeges körülmény hogy ebben az ügyben az elfogult ügyész férje volt a nyomozást folytató bűnügyi osztály vezetője, kollégája, a másik ügyész(nő) férje a koronatanúként felhasznált, gyengeelméjű III.r. terhelte kirendelt védője, akiről az előbbiekben szó volt.

A fenti időben folytatott felmérést a Magyar Helsinki Bizottság a kirendelt védői gyakorlat problémáit illetően. Amint ebből kiderült, az egyik legfertőzöttebb, ti legbelterjesebb rendőrség a tatabányai volt, ti:

„Ez az eset a nyomozó hatóság általi kirendelés újabb diszfunkcionális hatására hívja fel a fi gyelmet, a jelenlegi rendszerben ugyanis a praxisát főleg kirendelésekre alapozó ügyvéd anyagilag függővé válhat a nyomozó hatóság kirendelésekről döntő tagjától, ami újfent nem a hatékony védelem irányába mutat. ... Bács-Kiskun megyében néhány ügyvédre elmondható, hogy rendőri szervhez »települt«, praxisát a kirendelésekből tartja fenn, de ez nem

jellemző. Komáromban a helyzet bár nem egységes, de vannak olyan ügyvédek, akik elsősorban kirendelésre alapozzák praxisukat.”59

14. ábra: Komárom-Esztergom megye

A felmérés adatai szerint 2010 utáni időben 3 kirendelt védő a megrendelések több mint 80%-át „vitte” Tatabányán!

Előbb hivatkozott körülmények álláspontom szerint annulálják bíróságok azon hivatkozásait, hogy a terhelt kihallgatására ügyvédje jelenlétében, az eljárási szabályok betartásával került sor. A fenyegetés hatására megvalósult információszerzés fentiek okán megalapozott vélelme, tehát **az alapjogi sérelem megalapozott vélelme** csak azzal lett volna eloszlatható, ha hihető magyarázat kerül elő arra nézve, hogy az védő kirendelő határozatba hogyan kerülhetett bele az az információ, amit a kirendelő határozat szerkesztése idején egyedül a III.r. gyanúsítottnak volt tulajdonítható, akit törvényesen csak éppen ezen kirendelést követően hallgathattak volna meg. **A vallomás ezek alapján –a zárt logikai láncból levezethetően- megelőzte a törvényes kihallgatás megkezdésének idejét!**

„[21] Ezen kívül meg a korábbi tárgyalási szakban igazságügyi pszichológus szakértői vizsgálatra is sor került a III. r. vadlott esetében. A szakértő a véleményében rögzítette, hogy ... III. r. vadlottal jelentős hanyatlás mutatkozik az emlékezeti teljesítményben, mind a megjegyző emlékezet, mind a megtarto es munkamemória kapacitása alacsony szintű. A szakértő ugyanakkor a feltett kérdésekre válaszolva akcent nyilatkozott, hogy a III. r. vadlott a torvényi figyelmeztetéseket lenyeget megerthette, ha felolvastak es értelmeztek számára a gyanúsított vallomasrol készult jegyzőkönyvben foglaltakat, szinten megertette visszaolvasást követően.”

Megjegyzés: A gyanúsított jegyzőkönyvekben utalás sincs arra, hogy azok tartalma felolvasásra, elmagyarázásra került volna a III.r. számára, így az idézett indokolásból éppen az következik, hogy a terhelt nem fogta fel hogy mit tartalmaznak az általa aláírt jegyzőkönyvek, és nem fogta fel azt sem, hogy milyen eljárási jogai vannak, de nem lehetett tisztában a hamis vád következményeivel sem.

Ezért nincs, és nem is lehet elfogadható magyarázata annak, hogy tárgyszerű eljárásban a másodfokú bíróság a bizonyítékok ezen értékeléséről- jelen ügyben az alapjogi sérelmek gyanúokainak értékelésével összefüggésben- rögzíthette-e döntésében az alábbiakat:

„Az elsőfokú bíróság a védelmi hivatkozásokkal szemben nem sértett eljárási szabályt, amikor a rögzített körülmények mellett a korábbi vallomások ismertetésével tette azokat a bizonyítás részévé.”

7. Kapcsolódó jogszabályok

Alaptörvény

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és

- **pártatlan bíróság**
- **tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a **védelemhez**. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

Emberi Jogok Európai Egyezménye

(6. CIKK Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és **pártatlan** bíróság **tisztességesen** nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

3. Minden bűncselekménnyel gyanúsított személynek joga van – legalább – arra, hogy

- b) rendelkezék a **védekezésének előkészítéséhez** szükséges idővel és eszközökkel;
- c) személyesen, vagy az általa választott védő segítségével védekezhessék, és ha nem állnak rendelkezésre eszközök védő díjazására, amennyiben az igazságszolgáltatás érdekei ezt követelik meg, hivatalból és ingyenesen rendeljenek ki számára ügyvédet;)

1998. évi XIX. törvény

a büntetőeljárásról

feljelentés

171. § (1) Bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést. A feljelentés kötelező, ha annak elmulasztása bűncselekmény.

(2) A hatóság tagja és a hivatalos személy, továbbá, ha külön törvény előírja, a köztisztület köteles a hatáskörében tudomására jutott bűncselekményt - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelenteni. A feljelentéshez csatolni kell a bizonyítási eszközöket, ha ez nem lehetséges, a megőrzésükről kell gondoskodni.

A bíró kizárása

21. § (1) Bíróként nem járhat el,

- e) akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható.

Az ügyész kizárása

31. § (1) A büntető ügyben ügyészként nem járhat el,

- d) akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható.

45. § (1) Nem lehet védő

(2) A tanú érdekében eljáró ügyvéd ezzel egyidejűleg nem lehet védő.

A bizonyítékok értékelése

78. §

(4) Nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyész vagy a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerzett meg.

8. Alapjogi értékelés

Indítványozó a III.r. vádlott saját magára is terhelő nyilatkozata miatt – a védelem hiányával összefüggésbe hozhatóan- került bevonásra az ügybe.

8.1. A védelem hiánya

A terhelő nyilatkozat az alapjogi normák elemi szintű sérelmével került –mint bizonyíték-bevonásra, mivel a megalapozott kétség (szakvélemény) ellenére nem igazolt, hogy a fogságban (azaz presszió alatt) lévő III.r. terhelt

- általa értett kioktatást kapott volna jogai vonatkozásában,
- értette volna a jegyzőkönyvet amit aláírtak vele, továbbá
- nem kapott felkészülési időt a védekezéshez, nem kapott hatékony, érdemi védelmet mi több, kirendelt védőjét az általa más ügyben védett T3 tanúkénti bevonása után ki kellett volna zárni az eljárásból, és a rendelkezésre álló adatok alapján vélelmezhető, hogy
- a pert eldöntő vallomást kényszer hatása alatt, védő bevonása előtt tette (ahogyan ezt a rendőrség által kirendelt védőtől való megszabadulása után a terhelt is konzekvensen állította).

Az alapjogot ti. a hatékony védelemhez való jogot sértő módon beszerzett bizonyíték, úgy a III.r. terhelt kihallgatási jegyzőkönyve, mint tárgyalási nyilatkozatai (vagy éppen hallgatása) nem lett volna figyelembe vehető, értékelhető az eljárásban.

A kialakult bírói gyakorlatban önmagában az a körülmény, hogy az eljárásban jelen volt a védő, azaz a szabályok formailag betartásra kerültek volna nem zárják ki, hogy a kapcsolódó-fentebb már sorolt- körülményekre is figyelemmel az eljárás tisztességtelensége megállapítható legyen.

8.2. Pártatlan bíróság hiánya

Az **alapeljárás1-ben** nem pártatlan, és nem tárgyszerűen eljáró ügyész képviselte a vádat, a vele együttműködésben eljáró elfogult, álláspontom szerint nemcsak bírói esküjét, nemcsak a tevékenységét meghatározó eljárási szabályokat sértő, hanem a bűncselekmény gyanúját is felvető módon bíróval, és bírói tanáccsal összeműködve.

A rendőrségi jegyzőkönyvek okatlan felolvasása (beemelése az eljárásba) a tárgyalási jegyzőkönyvekben tettenérhető egyoldalú pártosság (lásd pl. megjegyzések, ami szerint a vád tanúja kiemelten decens, szavahihető, vádat gyengítően nyilatkozó tanú izzad, bizonytalan stb.) a védő munkájának arrogáns, indokolhatatlan minősítgetése, akadályozása, indítványainak gondolkodás nélküli elvetése, és különösen az ügyésszel való összejátszás, a védő indítványainak informális egyeztetése, értékelése akár az ellenérdekű terhelt képviselője jelenlétében egyenként és összességében is kizárta volna, hogy az eljárási bíró tényeihez kapcsolóan bármely tény, adat figyelembe vehető legyen egy olyan ügyben, aminek a tétje

egy tényleges életfogytiglani szabadságvesztéssel fenyegetett terhelt bűnösségének megítélése.

■ a Debreceni Ítéltábla kollégiumvezetője, egyetemi tanár 2007-ben több mint 300 oldalas doktori értekezést írt „A vallomás befolyásolása a büntetőeljárásban „ címmel. A szakma számára ismertek és követettek (!) a Be. azon rendelkezései, amelyek bizonyos módon és tartalommal feltett kérdések alkalmazását tiltják.

Nem formulázható azon módoknak és lehetőségeknek a köre, amelyek alkalmazásával egy ügyész és egy bíró együtt, de külön-külön is képes egyoldalúan befolyásolni a büntetőeljárás menetét, a bizonyítást. Ezért volt alkalmatlan a másodfokú bíróság azon közelítése, hogy az elfogult bírónak kizárólag a szakvéleményt megítélő döntése, esetleg egyéb döntései zárandók ki a további eljárásból. (jelen ügyben azonban még erre sem került sor)

Ha abból indulunk ki, hogy a jogállam korlátozhatatlan minősége a büntetőeljárás tisztessége, akkor elvi alapon nem köthető kompromisszum az elfogult ügyész által a bíróság elé vitt, és az elfogult ügyésszel megengedhetetlen módon, tárgyaláson kívül mutyizó bíró, bíróság tényeivel összefüggésbe hozható bizonyítási eszközök használhatósága tekintetében, ezek korlátozás nélkül kizárandók az eljárásból (jelen ügyben az összes bizonyíték, ami a cigányozó ügyész felügyelete mellett került be a nyomozati anyagba, és az összes személyi bizonyíték, ami az egymással tárgyaláson kívül egyeztető ügyész és bíró tényeihez kapcsolódóan keletkezett a bírói szakban.) Ennek elmaradása esetén alapjogi sérelemre visszavezethetően termelődik újra a „mérgezett fa gyümölcse”, ami kizárja az eljárási igazság megállapíthatóságát is. Ebben az ügyben az ügyész, majd az ügyész és bíró párosának mérgezett gyümölcseiből a bűnösséget megállapító ítélet, és az azt jóváhagyó ítélet is bőven fogyasztott ahelyett, hogy ez a bizonyítás, ezek a bizonyítási eszközök elvi éllel elvetésre kerültek volna a megismételt eljárásban.

8.3. Tisztességes eljárás hiánya

8.3.1. a fegyverek egyenlőségének sérelme

A bűnös, ennek hiányában tiltott, ennek hiányában is alapjogokat sértő módon lefolytatott bírósági eljárás „eredményeit” őrző adatok, tények kizárandósága mellett egyértelműen állapítható meg a *fegyverek egyenlőségének hiánya* is ebben az ügyben (akár az ügyész, akár a „baráti” kirendelt védő által védett ellenérdekű terhelt vonatkozásában) Ez a tisztességes eljárás követelményéhez kapcsolható körülmény-ti. a fegyverek egyenlőségének Indítványozóra hátrányos, nyilvánvaló hiánya- önmagában is kizárja, hogy az ilyen módon IS jogsértő eljárás eredményeként büntethető legyen.

8.3.2. a látszat-elv sérelme

A másodfokú bíróság vonatkozásában tettenérhető a tárgyyszerű eljárás hiánya, amely azt a látszatot kelti, hogy fontosabbnak tartotta- „a mindenki által ismert okból” – a mundér becsületének védelmét annál, hogy a jogszerűtlen, alapjogi sérelmekből hemzsegető eljárásban összeeszkábált bizonyítást a sutba dobva az alapeljárás1 –ben rögzített bizonyítást mindenestől kizárja az ügyből. (Azt, hogy e tekintetben döntését a maga által is kizárt bizonyítékra alapozta ugyan műhibának tekintjük, de önmagában alapjogi sérelmet nem alapoz meg akkor sem, ha közvetve egy ember örök életére való elzárásához vezetett.) A másodfokú bíróság eljárásának alapjogi szempontból legenyhébb minősítése az lehet, hogy sérti a pártatlanság látszatának követelményét.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az indítványból úgy tűnhet, hogy Indítványozó és képviselője valamennyi, az ügyben eljáró nyomozót, ügyészt és bírót elfogultnak tart, de ez koránt sincs így.

Álláspontom szerint sokkal inkább tettenérhető ezen az ügyön keresztül az a sajátos reflex, ami szerint a büntető igazságszolgáltatás résztvevőinek magatartásában (ideértve a szokásos munkakapcsolatban működő „baráti” kirendelt védőket is) fellelhető egymás hibáinak valamely bocsánatosnak vélt elnézése. Hibát, ti. eljárási hibát ugyanis mindenki követ el, viszont a hosszabbtávú munkakapcsolatokban senkinek nem érdeke, hogy ezek miatt hátrányt szenvedjen, esetleg „kétszer dolgozzon”. Ilyen gyakorlat mentén a garanciális jogok éle kicsorbul, és a kirívó esetektől eltekintve alkalmazásuk ellehetetlenül, nyilvánvalóan az eljárás alá vontak terhére. Kivételes helyzet, hogy ez az ügy bepillantást engedett ennek a sajátos együttműködésnek az intim hátterébe, amiben a kirendelt védő, az ügyész, ülnök, bíró együttműködése az eljárás alá vontak **szabályos** elítélése irányába hat.

Alappal vagy alap nélkül, az mindegy is hiszen az áhított processzuális igazságról ilyenfajta mutyizás mellett amúgy sem lehet szó.

(a hangfelvétel elején a bíró elhívja ebédelni az ügyészt és ez alapján semmi ok azt feltételezni, hogy ebéd közben az ügy és szereplőinek hasonló kötetlen kibeszélése nem folytatódott, ahogyan sokatmondó az a közvetlen nexus is, ahogyan a kirendelt védőt –aki I-II-és II.r. terheltekkel kifejezetten ellenérdekű terhelte védett –a társaság tagjaként kezelik)

Álláspontom szerint jelen eljárás ritka alkalom arra, hogy az alapjogok érvényesülésén végső soron őrködő fórum olyan döntést hozzon, ami elősegítheti az igazságszolgáltatás, különösen a büntető igazságszolgáltatás kialakult szokványainak, reflexeinek ártértékelődését, áthangolódását.

Az érinett bíró és ügyész ismereteim szerint háborítatlanul gyakorolják továbbra is hivatásukat, ami arra utal, hogy ez a fajta kooperáció –ti. az ügyek tárgyaláson kívüli intézésekorántsem idegen a büntető igazságszolgáltatásban létrejött munkakapcsolatokban. Ez a körülmény magyarázhatja pl. a másodfokú bíróság szemérmes szóhasználatát „az ismert körülményeket” illetően.

Úgy vélem valamennyi, ezen a területen munkálkodó hivatásrendnek közös érdeke, hogy a kérelemben leírt alapjogi sérelmek még magyarországi fórumon érdemi kivizsgálásra és orvoslásra kerüljenek, mivel jogállami létünknek nem az a fokmérője, hogy követünk-e el hibákat, hanem az, hogy van rendszer (ti. a hazai igazságszolgáltatás rendszere, ideértve az alapjogok felett dedikáltan őrködő bírói fórumot is) végső fokon képes a reparációra, legalább az alapjogi sérelmek szintjén.

A végrehajtás felfüggesztése

Indítványozó az ítélet kihirdetése után –szembesülve azzal, hogy töretlenül hangoztatott ártatlansága ellenére a hátralévő életét rácsok mögött tölti- hangosan méltatlankodott a rabomobilban. Bár felszólításra ezt abbahagyta, szabályszegő magatartása miatt fegyelmi büntetést kapott. Mondhatni, bár a tőle elvárható módon viselkedett, a börtön szabályai ezt büntetik.

Tekintettel arra, hogy az eljárás prima facie kirívóan sértette a terheltek pártatlan, tisztességes eljáráshoz való jogát kérem, hogy az eljárás idejére az Abtv. 53.§ (4) bekezdése alapján a tisztelt Alkotmánybíróság függessze fel a jogerős ítélet végrehajtását. Ennek hiányában félok, hogy a magát következetesen ártatlannak valló/tudó terhelte a börtön támasztotta és az ítélet alapján soha meg nem szűnő lelki és fizikai megpróbáltatásokat nem bírja hordozni addig, amíg a Tisztelt Alkotmánybíróság a döntését meghozza.

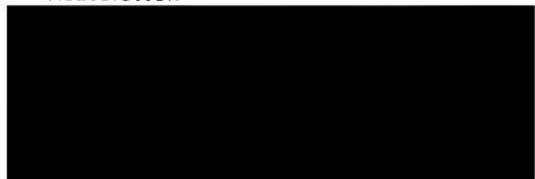
Ide tartozik, hogy Indítványozó a 2011-ben indult eljárás során 2012-ben került szabadlára az előzetes letartóztatásból, és ezt követően közel 10 éven keresztül minden alkalommal teljesítette megjelenési kötelezettségét, így szökésétől, elrejtőzésétől tartani igazoltan nem kell.

9. Záró megjegyzések

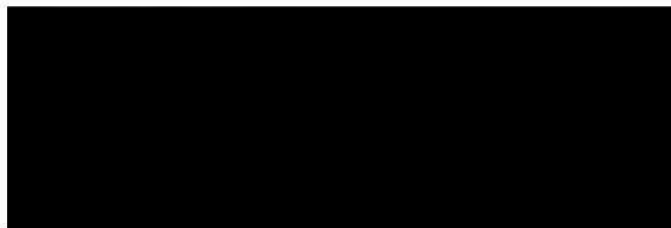
Az Abtv. 52. § (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel Indítványozó előadja, hogy a jelen alkotmányjogi panaszban foglalt személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá. Indítványozó előadja továbbá, hogy perújítást nem kezdeményezett.

Budapest, 2022. szeptember 2.

Tisztelettel:

indítványozó, képviseletében

dr. Panyik József ügyvéd
meghatalmazott jogi képviselő

Mellékletek:

- 1.) ügyvédi meghatalmazás
- 2.) jogerős ítélet kézbesítésének igazolása
- 3.) első és másodfokú ítéletek
- 4.) fellebbezés az elsőfokú ítélet ellen
- 5.) kizárási indítvány

